

Înaltpreasfințitul Părinte Calinic
Arhiepiscop al Sucevei și Rădăuților

CUVÂNT PASTORAL LA PRAZNICUL NAȘTERII DOMNULUI

Preacuviosului cin monahal, preacucernicului cler
și dreptmăritorilor creștini din Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților

Har, pace și ajutor de la preamilostivul Dumnezeu, iar de la noi
arhierescă binecuvântare!

*Preacuvioși și preacucernici părinți, preacuvioase maici,
iubiți credincioși și credincioase,*

1. Adevărul de necontestat este acela că Iisus Hristos, Cel născut din pururea Fecioara Maria, este Fiul lui Dumnezeu, Care a fost trimis de Dumnezeu Tatăl pentru mântuirea noastră.

2. Iisus Hristos, Dumnezeu fiind, S-a născut din pururea Fecioara Maria, luând trup întocmai trupului primului om creat de Dumnezeu, pentru ca, precum acela, prin neascultare, s-a făcut începutul nașterii într-o stricăciune și moarte (*Romani 5, 12*), așa și

El, Hristos-Dumnezeu, prin împlinirea a toată dreptatea, Să Se facă pârga rezidării și nemuririi noastre întru nestrăcăciune și viață veșnică (*1 Corinteni* 15, 21; 53).

3. Sau, cum citim în *prima Epistolă către Corinteni*: „Omul cel dintâi este din pământ, pământesc; omul cel de-al doilea este din cer. Cum este cel pământesc, așa sunt și cei pământești; și cum este cel ceresc, așa sunt și cei cerești. Și după cum am purtat chipul celui pământesc, să purtăm și chipul celui ceresc” (*1 Corinteni* 15, 47-49).

4. Căci odată ce El a fost om desăvârșit, asemenea nouă în toate, afară de păcat (*Ioan* 8, 46; *Evrei* 4, 15), comunicându-ne din dumnezeirea Lui prin credința noastră în El, ne face și pe noi fii ai lui Dumnezeu *după har*, dăruindu-ne Împărăția cerurilor și chiar posibilitatea ca această Împărăție să o avem explicit înăuntrul nostru (*Luca* 17, 21) ori de câte ori ne primenim cu Trupul și Sângele Lui.

5. Însă taina unirii celor două firi în Ipostasul unic al Cuvântului, fără alterarea niciuneia firi, se explică prin faptul că firea omenească, departe de a fi micșorată în însușirile ei de către firea dumnezeiască, este consolidată în ea însăși sau întărită și desăvârșită în întregime.

6. Deci Fiul lui Dumnezeu, Cel Ce este peste toate (*Romani* 9, 5), a venit pe pământ ca să-l rezidească și să-l înnoiască pe om (*Tit* 3, 5) prin prezența Sa, ca Cel Care nu este contrar făpturii Sale, cu toate că omul a căzut în păcat, ci continuă să-și iubească creația, care nu este potrivnică lui Dumnezeu, grație sinergiei dintre om și Dumnezeu.

7. Ființial, Hristos a luat trup din Sfânta Născătoare de Dumnezeu ca o mică pârgă din frământătura firii noastre, pe care a unit-o cu dumnezeirea Sa în chip neamestecat, zidind-o pe aceasta ca templu sfânt Sieși. Aceasta este unirea negrăită și nunta de taină a lui Dumnezeu.

Iubiți credincioși și credincioase,

8. Sfântul Apostol Pavel scrie, în *Epistola către Galateni*, că „la plinirea vremii” (*Galateni* 4, 4) Dumnezeu, în marea Sa iubire de

oameni, a găsit de cuviință ca Fiul Său, Dumnezeu Cuvântul, să ia de la noi trupul pe care nu-L avea după fire.

9. În acest sens, El, Dumnezeu, a trimis din înălțimea Sa cea sfântă pe unul dintre slujitorii Săi, Sfântul Arhanghel Gavriil, care, coborând, îi descoperă Fecioarei taina „cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută”, spunându-i: „Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine” (*Luca* 1, 28).

10. Ulterior acestei vestiri și simultan consimțământului Maicii Domnului, Cuvântul ipostatic, Cel de o ființă cu Dumnezeu Tatăl, S-a sălășluit întreg în pântecul Sfintei Fecioare și, prin venirea și împreună-lucrarea Tatălui și a Sfântului Duh, Cel de o ființă cu Tatăl și cu Fiul, a luat trup din sângele ei cele feciorești.

11. Deci, Fiul lui Dumnezeu, sălășluindu-Se în pântecul Preasfintei Fecioare și luând trup din ea, S-a născut Om desăvârșit și Dumnezeu desăvârșit, fiind Același în amândouă firile în chip neschimbat, neamestecat, neîmpărțit și nedespărțit. Și precum S-a zămislit Dumnezeu, Cuvântul Tatălui, în pântecul Fecioarei, spune Sfântul Apostol și Evanghelist Ioan în *prima epistolă sobornicească*, tot așa Cuvântul Se află în noi ca o sămânță (*1 Ioan* 3, 9).

12. Numai că noi Îl zămislim pe El nu în chip trupesc, cum L-a zămislit Fecioara și Născătoarea de Dumnezeu, ci ființial, după cuvântul Sfântului Apostol Pavel, care zice: „Dumnezeu, Care a zis: «Strălucească din întuneric lumina» – El a strălucit în inimile noastre, ca să strălucească cunoștința slavei lui Dumnezeu pe fața lui Hristos. Și avem comoara aceasta în vase de lut ca să se învedereze că puterea covârșitoare este a lui Dumnezeu, și nu de la noi” (*2 Corinteni* 4, 6-7).

13. Deci Fecioara a zămislit și a născut pe Cel Ce „El Însuși a strălucit întreg în chip ființial în noi” în două firi, în chip minunat, pe Fiul Cel Unul, Dumnezeu desăvârșit și Om desăvârșit, pe Domnul nostru Iisus Hristos.

14. Astfel, Dumnezeu Cuvântul a luat de la noi trupul pe care nu-L avea după fire, pentru ca cei ce-L vor cunoaște și vor crede în El, prin puterea și slava Sa, să fie făcuți, spune Sfântul Apostol Petru în *a doua epistolă sobornicească*, „părtași dumnezeieștii firi” (2 Petru 1, 3-4), redevenind astfel fii ai lui Dumnezeu după har.

Dreptmăritori creștini,

15. Dumnezeu-Omul, Iisus Hristos, Și-a făcut cunoscute puterile Sale în chip mai vădit nu numai în Trupul Său luat din Sfânta Fecioară, ci și în creația înnoită, Biserica, pământul cel nou în care sufletele noastre văd nu numai firmamentul sau bolta cerească (*Psalmi* 18, 1; 96, 6; *Înțelepciunea lui Isus, fiul lui Sirah* 43, 1-2), ci și cerul spiritual al îngerilor, care ni-L face străveziu pe Dumnezeu.

16. Această vedere duhovnicească este, de fapt, credința din care răsar și prin care se arată sfinții ca luminători, întrucât, crezând, zămislim pe Cuvântul lui Dumnezeu în inimile noastre.

17. Și precum pe Maica Domnului, fiindcă era neprihănită, nu a topit-o focul dumnezeirii, nici pe noi nu ne va topi, dacă vom avea inimile curate și neprihănite; mai mult, se va face în noi rouă din cer, izvor de apă și râu de viață nemuritoare, deoarece și noi vom primi întocmai focul neîngustat al dumnezeirii, după cuvântul care zice: „Foc am venit să arunc pe pământ” (*Luca* 12, 49).

18. După ce Cuvântul lui Dumnezeu S-a zămislit și S-a născut trupește în chip de negrăit și mai presus de cuvânt, ne împărtășește spre hrană Trupul Său preacurat, pe care L-a luat din trupul neprihănit al Maicii Sale, care a încetat să mai zămislească și să mai nască, rețineți: *a încetat să mai zămislească și să mai nască*, întrucât aceste însușiri au fost preluate de Fiul ei din Care, zilnic, se nasc cei ce cred în El și împlinesc sfintele Lui porunci (*1 Ioan* 2, 29).

19. Astfel, după ce S-a născut El Însuși din Sfânta Fecioară, prin Duhul Sfânt, din Cuvântul Nemuritor și Nestricăcios al

Nemuritorului și Nestricăciosului Dumnezeu se nasc pururea fii nestricăcioși și nemuritori ai Împărăției cerurilor.

Iubiți credincioși și credincioase,

20. Cuvântul lui Dumnezeu a îndumnezeit firea noastră, zidind-o din nou, ca Dumnezeu desăvârșit, și, unindu-Se cu firea omenească, a întărit puternic cu focul ființial și dumnezeiesc iuțimea firii omenești împotriva patimilor, ca să se poată împărtăși de bunătățile vieții veșnice.

21. Deci, Iisus Hristos, Care S-a coborât la noi, făcându-Se om, rămâne mereu în mijlocul nostru prin umanitatea Sa (*Matei* 28, 20), umanitate care, după Răstignire, a trecut prin moarte. Iar prin Înviere, aceasta are suprema tărie adunată în ea prin biruirea slăbiciunilor, patimilor și a morții noastre îndurate de El pentru noi.

Dreptmăritori creștini,

22. Închei demersul meu pastoral prin a Vă mulțumi pentru dragostea cu care și anul acesta ați susținut lucrările de construire a Catedralei Mântuirii Neamului, pentru susținerea evenimentelor prilejuite de *Anul Jubileu* – 500 de ani de la sfințirea Bisericii „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” a Mănăstirii „Sfântul Ioan cel Nou de la Suceava” și a Bisericii „Tuturor Sfinților” – Părhăuți, precum și a 400 de ani de la sfințirea Mănăstirii „Sfinții Apostoli Petru și Pavel” – Solca, evenimente la care o contribuție semnificativă au avut-o Guvernul României, Consiliul Județean Suceava și, nu în ultimul rând, Primăria Municipiului Suceava.

23. Vă mulțumesc, de asemenea, pentru că și anul acesta ați susținut proiectele inițiate de preoții dumneavoastră la nivel de parohie și/sau eparhie, precum și pentru dragostea plină de bunăvoință cu care i-ați susținut pe frații noștri refugiați, care, încă de la începutul

anului, au trecut prin Vama Siret și Gara Burdujeni; din păcate, a fost un an marcat, pe lângă suferința, boala și moartea cauzate de aceeași epidemie, și de efectele războiului de la granițele țării.

24. Rugăciunea adresată, nu doar în acest an consacrat rugăciunii, Preamilostivului Dumnezeu și credința în Dumnezeu, în atare situații, de limită, sunt singurele care mai pot amâna instituirea aceluia „Cer nou și Pământ nou” despre care vorbește Sfântul Apostol și Evanghelist Ioan în *Apocalipsă* (21, 1).

25. Cu prilejul Nașterii Domnului, Anului Nou și Botezului Domnului, Vă doresc ani mulți, buni și sănătoși, cu sporite împliniri spirituale, profesionale, intelectuale și materiale Vouă, celor din casa și din neamul Dumneavoastră, precum și celor ale căror nume au fost pecetluite în apa Sfântului Botez și care poartă parfumul sfințeniei acestor sărbători.

Al vostru pentru tot binele rugător,

† Calinic,
Arhiepiscop al Sucevei și Rădăuților

Data în Reședința noastră arhiepiscopală din Suceava la sărbătoarea Nașterii Domnului, anul mântuirii 2022, luna decembrie, ziua 25.